හින්දියෙහි නාම විශේෂණ

ලක්ෂ්මන් සෙනෙවිරත්න

This article aims to present an analysis of adjectives in Hindi, a Modern Indo Aryan Language. With regard to adjective-noun agreement, Hindi displays two types of adjectives: tulya:dhikərəṇa (feature agreement) and bhinna:dhikərəṇa (non-feature or broken agreement). This division is identified on the basis of endings of the forms concerned. -ā ending adjectives show feature agreement and -ī endings and consonant endings are non-agreeing adjectives. Feature agreements are found in Hindi adjectives. The adjective agreements of different catagories are delt with here in some detail, along with gender, number and case agreements.

0.0 හැඳින්වීම:

නූතන ඉන්දු-ආර්ය භාෂාවක් වන හින්දි භාෂාවේ නාම විශේෂණ භාවිතය පිළිබඳ විග්‍රහයක් කිරීම මෙම ලිපියේ අරමුණ වේ. හින්දියෙහි විශේෂණ-විශේෂ්‍ය අධිකරණය, විශේෂණ භාවිතය හා විශේෂණ වර්ග පිළිබඳ මෙහි දී සලකා බැලේ.

1.0 නාම විශේෂණ හා විශේෂ්‍යය:

නාම විශේෂණ යනු නාම පදයකට විකාශනයක්, විස්තරයක් වශයෙන් යෙදෙන පදයි. එසේ විශේෂණය කරනු ලබන පදය විශේෂ්‍යය යනුවෙන් හැඳින්වෙයි.[1]

sundər fu:l - सुन्दर फूल - ලස්සන මල

මෙහි sundər (सुन्दर) යන වචනය විශේෂණය වන අතර fu:l

© ලක්ෂ්මන් සෙනෙවිරත්න
සුදුරුකුසුම් සාහිත්‍ය හිමි, මැණික් ගුණසේකර, නිමල් පරවානෙ, උපුල් රංජිත් හේවාවිතානගමගේ සංස්., 1999, මානව ශාස්ත්‍ර පීඨ ශාස්ත්‍රීය සංග්‍රහය, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය.